

Sentencja

Obywatel państwa trzeciego nie może domagać się przyznania mu prawa pobytu wywodzonego od obywatela Unii w przypadkach, które nie są uregulowane w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG i w których nie istnieje także żaden inny łącznik z postanowieniami prawa Unii dotyczącymi obywatelstwa.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sprawa C-56/11) (¹)

(Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 — Usługi przygotowawcze — Obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Wymogi co do momentu i treści żądania udzielenia informacji)

(2013/C 9/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Strona pozwana: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Oberlandesgericht Düsseldorf – Wykładnia art. 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227, s. 1) oraz art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 173, s. 14) – Obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin – Wymogi co do momentu i treści żądania udzielenia informacji mogącego uzasadniać obowiązek informacji

Sentencja

1) Artykuł 9 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w

zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2605/98 z dnia 3 grudnia 1998 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że obowiązek dostarczenia informacji, który ciąży na podmiocie świadczącym usługi przygotowawcze w odniesieniu do odmian chronionych, powstaje wtedy, gdy żądanie udzielenia informacji odnoszące się do danego roku gospodarczego zostało przedstawione przed upływem tego roku. Niemniej taki obowiązek może istnieć w odniesieniu do informacji odnoszących się aż do trzech lat gospodarczych poprzedzających bieżący rok gospodarczy, pod warunkiem że posiadacz prawa do ochrony odmian wystosował pierwsze żądanie dotyczące tych samych odmian do tego samego podmiotu w trakcie pierwszego z poprzednich lat gospodarczych, których dotyczy żądanie udzielenia informacji.

2) Artykuł 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin w związku z art. 9 rozporządzenia nr 1768/95, zmienionego rozporządzeniem nr 2605/98, powinien być interpretowany w ten sposób, że żądanie udzielenia informacji kierowane przez posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin do podmiotu świadczącego usługi przygotowawcze nie musi zawierać dowodów potwierdzających przytoczone w nim przesłanki. Ponadto okoliczność, że rolnik uprawia w ramach uprawy umownej odmianę chronioną, nie może sama w sobie stanowić przesłanki wskazującej, że podmiot świadczący usługi przygotowawcze przygotował lub zamierza przygotować do uprawy materiał ze zbioru uzyskany z uprawy materiału rozmnożeniowego danej odmiany chronionej. Taka okoliczność może jednak, w zależności od innych okoliczności sprawy, pozwolić wyciągnąć wniosek, że taka przesłanka występuje, czego sprawozdanie należy do sądu odsyłającego w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Pfeifer & Langen KG przeciwko Hauptzollamt Aachen

(Sprawa C-131/11) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 1443/82 — Artykuł 3 ust. 4 — Stosowanie systemu kwot w sektorze cukru — Nadwyżkowa ilość cukru stwierdzona przez władze państwa członkowskiego podczas następczej kontroli przeprowadzonej u producenta — Uwzględnienie tej nadwyżki przy ustalaniu ostatecznej produkcji w roku gospodarczym, w którym stwierdzono rozbieżność)

(2013/C 9/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pfeifer & Langen KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Aachen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1443/82 z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 158, s. 17) — Nadwyżkowe ilości izoglukozy stwierdzone przez władze państwa członkowskiego podczas następczej kontroli — Ewentualne uwzględnienie tej nadwyżki przy ustalaniu ostatecznej produkcji w roku gospodarczym, w którym stwierdzono rozbieżność

Sentencja

Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1443/82 z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 392/94 z dnia 23 lutego 1994 r., należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on zastosowania w sytuacji, w której nadwyżkowa ilość cukru została stwierdzona przez władze krajowe w ramach następczej kontroli u producenta, jeżeli ta ilość nadwyżkowa stanowi cukier C.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky — Słowacja) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky przeciwko Profitube spol. sro

(Sprawa C-165/11) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Stosowanie — Wspólnotowy kodeks celny — Towary pochodzące z państwa trzeciego objęte procedurą składu celnego na terytorium państwa członkowskiego — Przetworzenie towarów w ramach procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień — Sprzedaż towarów i ponowne objęcie procedurą składu celnego — Pozostawianie towarów w tym samym składzie celnym podczas wszystkich procesów i transakcji — Dostawa towarów dokonana odpłatnie na terytorium kraju — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku VAT)

(2013/C 9/17)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Strona pozwana: Profitube spol. sro

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Wykładnia art. 3 ust. 3, art. 37 ust. 2, art. 79, 84, 98, 114 i 166 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 2, 3 art. 5 ust. 1 art. 7, 10, 16 i 33a szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) oraz art. 1 pkt 7 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) — Towary umieszczone po ich przywozie z państwa trzeciego w publicznym składzie celnym położonym w państwie członkowskim, w celu ich późniejszego przetworzenia w tym składzie celnym w procedurze uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień a następnie sprzedane w tym samym składzie celnym przez podmiot, który dokonał ich przetworzenia innej spółce z tego samego państwa bez wprowadzenia do swobodnego obrotu i objęte ponownie procedurą składu celnego — Możliwość stosowania systemu podatku VAT — Pojęcie odpłatnej dostawy towarów na terytorium kraju — Pojęcie nadużycia prawa — Zwoje ze stali przetworzone w kształtowniki ze stali

Sentencja

W sytuacji gdy towary pochodzące z państwa trzeciego zostały objęte procedurą składu celnego w państwie członkowskim, następnie przetworzone w ramach procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień, po czym zostały sprzedane i ponownie objęte procedurą składu celnego, przy czym podczas tych wszystkich procesów i transakcji pozostawały w tym samym składzie celnym położonym na terytorium tego państwa członkowskiego, sprzedaż tych towarów podlega podatkowi od wartości dodanej na mocy art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2004/66/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r., chyba że wspomniane państwo członkowskie skorzystało z przysługującej mu na mocy art. 16 ust. 1 wskazanej dyrektywy możliwości zwolnienia jej z podatku od wartości dodanej, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 194 z 2.7.2011.